

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/211/2015
Identifikačné číslo spisu: 8709210355
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8709210355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Soni Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcov 1/ I. D. bývajúcej v G., 2/ N. K.j, bývajúcej v G., zastúpenej advokátom JUDr. Vladimírom Dodrvom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Školská 10, 3/ I. D., bývajúcemu v G., 4/ I. D. bývajúcemu v G., 5/ H. D., bývajúcemu v G., proti žalovaným 1/ I. F. bývajúcej v D., 2/ Slovenskej správe ciest, so sídlom v Bratislave, Miletičova 19, IČO: 00 33 28, 3/ Národnej diaľničnej, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 45, IČO: 35 919 001, zastúpenej advokátkou JUDr. Renátou Barbušovou, so sídlom v Bratislave, Štúrova 13, o určenie neplatnosti vyhlásenia žalovanej o vydržaní a o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 19C/161/2009, o dovolaní žalobkyne 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2013 sp.zn. 1Co/176/2013, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2013 sp.zn. 1Co/176/2013 a uznesenie Okresného súdu Poprad zo 16. mája 2013 č.k. 19C/161/2009-251 v časti zastavenia konania o určenie neplatnosti vyhlásenia žalovanej 1/ o vydržaní osvedčeného notárkou JUDr. Alžbetou Podhorskou dňa 7. mája 2002 pod sp.zn. N 191/2002, Nz 188/2002 z r u š u j e a v e c v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Poprad na ďalšie konanie.

II. Vo zvyšku dovolanie o d m i e t a.

III. Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania v časti, v ktorej bolo dovolanie odmietnuté.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. mája 2013, č.k. 19C/161/2009-251 zastavil konanie a rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodol tak v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení § 159 ods. 3 O.s.p. pre prekážku res iudicata, a to na základe zistenia, že žalobcovia sa v tomto konaní domáhali určenia neplatnosti vyhlásenia o vydržaní, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad rozsudkom z 11. mája 2007 č.k. 7C/218/2003-205. Vo zvyšnej časti sa

žalobcovia domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy; keďže na tamojšom súde sa prv začalo konanie vedené pod sp.zn. 7C/151/2005 s tým istým predmetom konania, súd v zmysle § 83 O.s.p. pre prekážku litispendencie konanie aj v tejto časti zastavil. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia 2/ a 5/.

2. Krajský súd v Prešove uznesením z 28. novembra 2013 sp.zn. 1Co/176/2013, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Aj podľa odvolacieho súdu v konaní bola daná prekážka res iudicatae, keď z obsahu spisu 7C/218/2003 zistil, že v tomto konaní bolo právoplatne rozhodnuté vo veci určenia neplatnosti osvedčenia vyhlásenia o vydržaní medzi tými istými stranami sporu. Vo zvyšku žalobu, ktorou sa v tomto konaní žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva, vylúčil súd na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 9C/9/2008. Ďalej uviedol, že okolnosti tvrdené odvolateľmi ohľadom nezákonného postupu notárky a osvedčiteľky budú zohľadnené v konaní o určenie vlastníckeho práva, v ktorom sa súd bude zaoberať ako s predbežnou otázkou neplatnosťou osvedčenia. Preto námietku žalobcov týkajúcu sa naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vyhodnotil ako nedôvodnú. Za správne považoval odvolací súd aj rozhodnutie o zastavení konania pre prekážku skôr začatého konania vedeného pod sp.zn. 7C/151/2005 v tej istej veci a medzi tými istými stranami sporu ako v prejednávanej veci. Prekážka litispendencie platí aj pre konanie vedené pod sp.zn. 7C/151/2005, ktoré bolo prerušené práve z dôvodu vedenia konania o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam pod sp.zn. 9C/9/2008.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla dovolaním žalobkyňa 2/ (ďalej aj „dovolatelka“). Procesnú prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Dovolatelka namietala nesplnenie podmienok pre zastavenie konania podľa § 83 a § 159 ods. 3 O.s.p. a tým nesprávne rozhodnutie súdov vo veci, ktoré malo za následok odmietnutie jej práva na prístup k súdu. Výtýkala súdom, že prekážky konania sa nevzťahovali na celú podanú žalobu, pretože predmetom konania vedeného pod sp.zn. 7C/218/2003 a sp.zn. 7C/151/2005 boli len pozemky zapísané na LV č. XXXX, pričom v tomto konaní sa domáha svojich práv aj k pozemkom zapísaným na LV č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. Podanú žalobu, ktorou sa domáha určenia, že vyhlásenie žalovanej 1/ o vydržaní týchto pozemkov je neplatné, nie je možné podľa jej názoru stotožňovať so žalobou vedenou pod sp.zn. 7C/218/2003 ani v časti týkajúcej sa len pozemkov zapísaných na LV č. XXXX. V týchto konaniach ide totiž o rozdielne práva uplatnené na súde a to žalobu na určenie neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka a žalobu na určenie neplatnosti právnej skutočnosti podľa § 56 ods. 1 písm. g/ Notárskeho poriadku. Rozhodnutia oboch súdov nižšieho stupňa označila za neodôvodnené. Z týchto dôvodov žiadala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

4. Žalobcovia 1/, 3/ až 5/ s podaným dovolaním súhlasili, bližšie sa k nemu nevyjadrili.

5. Žalovaná 1/ k podanému dovolaniu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a vyjadrila sa k skutkovým okolnostiam prejednávanej veci.

6. Žalovaná 2/ s podaným dovolaním nesúhlasila a zotrvala na doterajších vyjadreniach. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia potvrdil.

7. Žalovaná 3/ k dovolaniu uviedla, že nie je procesne prípustné a dôvody v ňom uvádzané nezakladajú žiaden z prípustných dovolacích dôvodov. Konanie vedené pod sp.zn. 7C/218/2003 sa týkalo nielen pozemku zapísaného na LV č. XXXX, ale aj všetkých ostatných pozemkov, pretože osvedčenie o vydržaní, ktorého neplatnosti sa žalobcovia v tomto konaní domáhali, sa týkalo aj pozemkov zapísaných na LV č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. Hoci predmetom konania vedeného pod sp.zn. 7C/218/2003 bolo určenie neplatnosti osvedčenia vyhlásenia o vydržaní a predmetom konania sp.zn. 19C/161/2009 bolo určenie neplatnosti vyhlásenia o vydržaní, jedná sa o ten istý právny úkon. O totožný predmet konania ide aj vo vzťahu k určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 1/ a 2/, ktoré je predmetom skôr začatého konania vedeného pod sp.zn.

7C/151/2005. Vyjadrila názor, že dovolací súd by mal skúmať charakter procesného spoločenstva na strane žalobcov s ohľadom na skutočnosť, že dovolanie podala výlučne žalobkyňa 2/.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne 2/ je čiastočne dôvodné a je tu dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí (§ 449 ods. 1 CSP) a vo zvyšku je potrebné ho odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané 13.februára 2014, t.j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 a § 238 O.s.p.

10. Predovšetkým je potrebné poznamenať, že v prejednávanej veci podala dovolanie výlučne žalobkyňa 2/, avšak vzhľadom na predmet sporu, ktorý sa týka práv k nehnuteľnostiam patriacim do dedičstva po právnom predchodcovi všetkých žalobcov a tento majetok nebol do dnešného dňa právoplatne vyporiadaný v dedičskom konaní, majú žalobcovia ako dedičia v tomto konaní postavenie nerozlučných spoločníkov (§ 91 ods. 2 O.s.p.), pretože ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov (pozri R 42/1974). Keďže úkony jedného nerozlučného spoločníka zaväzujú všetkých ostatných spoločníkov tohto spoločenstva, potom aj dovolanie podané žalobkyňou 2/ (ďalej len „žalobkyňa“ bez ďalšieho) musí mať dôsledky voči všetkým žalobcom. Z tohto dôvodu dovolací súd preskúmal dovolanie tak, akoby ho podali všetci žalobcovia spoločne a rozhodol o dovolaní s účinkami voči všetkým nerozlučným spoločníkom.

11. Žalobkyňa dovolaním napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

12. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

13. Žalobkyňa v dovolaní výslovne tvrdila, že zastavením konania bez existencie zákonných dôvodov došlo k odmietnutiu jej práva na prístup k súdu a k založeniu vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

14. S poukazom na judikatúru najvyššieho súdu, ktorá za vadu zmätočnosti konania považovala aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, ale aj rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013), dovolací súd skúmal, či v prejednávanej veci existovali procesné prekážky brániace súdom vo veci konať a rozhodnúť.

15. Dovolací súd vychádzal zo skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu spisového materiálu a tiež z informácií získaných na základe dopytov na Okresný súd Poprad, vykonaných dovolacím súdom za účelom rozhodnutia v tejto veci, pričom boli zistené nasledovné skutkové okolnosti.

16. Na Okresnom súde Poprad bol vedený spor pod sp.zn. 7C/218/2003, v ktorom boli strany sporu totožné ako v prejednávanej veci. Predmetom sporu bolo určenie neplatnosti osvedčenia vyhlásenia I. o vydržaní nehnuteľností vedených na LV č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, vydané notárkou Alžbetou Podhorskou zo dňa 7. mája 2002 pod sp.zn. N 191/2002,

Nz 188/2002. Rozsudkom okresného súdu č.k.7C/218/2003-205 z 11. mája 2007 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/113/2007 z 28. novembra 2007 bola žaloba zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Oba sudy nižšieho stupňa zhodne dospeli k záveru, že naliehavosť právneho záujmu žalobcov vylučuje existencia možnosti domáhať sa svojich práv podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva. Napadnuté notárske osvedčenie má totiž charakter verejnej listiny a nie právneho úkonu, zároveň neboli zistené žiadne formálne nedostatky notárskej zápisnice, ktorá mala všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 63 zákona č. 323/1992 Zb. Súčasne bola žaloba I. D. o určenie vlastníckeho práva k 1 nehnuteľnostiam zapísaných na LV č.XXXX vylúčená na samostatné konanie (sp.zn. 9C/9/2008).

17. V spore vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 9C/9/2008 vyvolanom žalobkyňou I. D. (v tomto konaní žalobkyňa 1/) proti I. F. bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 9C/9/2008-291 zo 7. mája 2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/76/2014 z 19. marca 2015 tak, že súd určil vlastnícke právo I. D. v rozsahu 1 nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, kat. územie D., parc .č. 960/23, č. 960/113, č. 2166/62, č. 2166/71, č. 2194/26 a č. 2194/44. V tomto konaní sa súd zaoberal otázkou platnosti právneho úkonu urobeného I. F. - vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k pozemkom zapísaným na LV č.XXXX poňatého do notárskej zápisnice N 191/2002, NZ 188/2002 zo 7. mája 2002.

18. V spore vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 7C/151/2005 začatom na základe žaloby, doručenej súdu dňa 20. júla 2005 s totožnými stranami sporu ako v prejednávanej veci sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi I. F. a Slovenskou správou ciest, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k pozemku zapísanému na LV č. XXXX, k.ú. D. parc. č. 960/92, orná pôda o výmere 2467 m² v celosti, registrovaná Katastrálnym úradom Prešov, Správou katastra Poprad pod č. V 1035/2005. V spore bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Poprad z 23.decembra 2015 č.k. 7C/151/2005-253; z dôvodu odvolania podaného Slovenskou správou ciest a I. D. sa nachádza spisový materiál na Krajskom súde v Prešove. K dnešnému dňu nebol spor právoplatne ukončený.

19. Námietky žalobkyne spočívali v tom, že podľa jej názoru konanie vedené pod sp.zn. 7C/218/2003, v ktorom sa domáhala určenia neplatnosti osvedčenia o vydržaní, sa týkalo len pozemku zapísaného na LV č.XXXX, preto ak existovala prekážka rei iudicatae, tak len vo vzťahu k tomuto pozemku. S týmto tvrdením žalovanej však nemožno súhlasiť, pretože z obsahu spisu vyplýva, že v konaní sp.zn. 7C/218/2003 sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti osvedčenia o vydržaní zo 7. mája 2002 pod sp.zn. N191/2002, Nz 188/2002 (ďalej len "notárska zápisnica"), ako celku bez toho, aby svoju žalobu výslovne zúžili len na pozemok zapísaný pod LV č. XXXX. Notárskou zápisnicou bolo osvedčené vyhlásenie žalovanej 1/ o vydržaní vo vzťahu k pozemkom na LV č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX . a žalobcovia sa dovoľávali absolútnej neplatnosti vyhlásenia o vydržaní podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodov, ktoré sa týkali všetkých pozemkov, t.j. že žalovaná 1/ nebola skutočnou vlastníčkou týchto pozemkov a tiež neboli splnené formálne náležitosti notárskej zápisnice v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb.

20. Napriek nedôvodnosti vyššie uvedenej námietky žalobkyne dovolací súd dospel k záveru, že pre zastavenie konania o určenie neplatnosti vyhlásenia žalovanej 1/ o vydržaní pre prekážku rei iudicatae, ktorá podľa súdov nižšieho stupňa mala byť založená právoplatným rozhodnutím súdu v konaní sp.zn. 7C/218/2003, neboli splnené zákonné podmienky, pretože existencia tejto prekážky nebola daná.

21. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci určovacej žaloby (§ 80 písm. c/ O.s.p.), pre posúdenie toho,

či zakladá prekážku právoplatnej rozhodnutej veci, bude rozhodujúci aj právny stav záväzne určený jeho obsahom. Ak rozhodnutie vyznie tak, že podľa neho právo alebo právny vzťah, prípadne povinnosť existuje (neexistuje), je tým daná prekážka *res iudicata* pre novú určovaciu žalobu. Ak ale určovací žaloba bola zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu práva alebo právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. (viď uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 42/2008).

22. I keď sa môže zdať, že v konaní o určenie neplatnosti notárskeho osvedčenia a určenia neplatnosti vyhlásenia, ktoré bolo touto notárskou zápisnicou osvedčené, je daná totožnosť predmetu sporu, s poukazom na vyššie uvedené závery je potrebné porovnať skutkové okolnosti, o ktoré žalobcovia svoj nárok opierali a tiež to, ktoré z nich boli súdom preskúmané a na základe ktorých vo veci rozhodol. Je síce pravda, že žalobcami tvrdené skutkové okolnosti v konaní sp.zn. 7C/218/2003 sa čiastočne prekrývajú s tými, ktoré boli tvrdené v prejednávanej veci a je zrejmé, že nimi žalobcovia sledovali rovnaký cieľ, t.j. navrátenie pôvodného vlastníckeho stavu aký tu bol pred sporným vyhlásením žalovanej 1/, avšak súdy v konaní sp.zn. 7C/218/2003 napokon nepreskúmavali otázku platnosti právneho úkonu (vyhlásenia o vydržaní) urobeného žalovanou 1/, ale žalobu zamietli pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. To znamená, že nedošlo k vecnému prejednávaniu žaloby a súdy vo veci rozhodli bez toho, aby sa meritórne vôbec zaoberali žalobcami tvrdenými skutkovými a právnymi otázkami platnosti vyhlásenia žalovanej 1/ o vydržaní. Nemožno preto vyvodiť, že rozsudok v konaní sp.zn. 7C/218/2003 je takým rozhodnutím o veci, ktorý by bránil prejednávaniu žaloby žalobcov o určenie neplatnosti vyhlásenia žalovanej 1/ o vydržaní, ktorá je predmetom tohto konania.

23. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní neexistovala prekážka *rei iudicatae* daná rozhodnutím v konaní sp.zn. 7C/218/2003 (pzn. otázkou existencie prekážky *rei iudicatae* založenej iným právoplatným rozhodnutím sa dovolací súd v tomto dovolacom konaní nemohol zaoberať) a rozhodnutia súdov nižšieho stupňa o zastavení konania z tohto dôvodu neboli správne. Preto dovolací súd rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov v časti zastavenia konania o určenie neplatnosti vyhlásenia žalovanej 1/ o vydržaní osvedčeného notárkou dňa 7.mája 2002 pod sp.zn. N 191/2002, Nz 188/2002, zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

24. O trovách pôvodného aj dovolacieho konania bude rozhodnuté súdom v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

25. Následne dovolací súd pristúpil k preskúmaniu správnosti záveru súdov nižších stupňov o existencii prekážky *litispendencie*, ktorá mala byť daná skôr začatým konaním vedeným na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 7C/151/2005 a dospel k záveru, že v tejto časti sú rozhodnutia súdov nižších stupňov správne.

26. Zmyslom prekážky skôr začatého súdneho konania (*litispendencie*) je zabrániť, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde je začaté konanie, ktoré má rovnaké strany sporu, predmet konania aj skutkové okolnosti, od ktorých odvodzujú svoje žalobné nároky.

27. V prejednávanej veci žalobcovia rozšírili žalobu podaním doručeným súdu dňa 17. decembra 2009 tak, že sa domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 4. mája 2005 medzi žalovanou 1/ ako predávajúcim a žalovanou 2/ ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k pozemku parc. č. 960/23 - orná pôda o výmere 2467 m², zapísaná na LV č. XXXX, kat. územie D., registrovaná Katastrálnym úradom v C. Správa katastra C. pod č. D. (ďalej len „kúpna zmluva“). Svoj nárok opierali o zásadu *nemo plus iuris*, keďže žalovaná 1/ nikdy nebola vlastníkom spornej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla podvodom. Vzhľadom k tomu, že konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 7C/151/2005 začalo doručením žaloby už dňa 20. júla 2005, pričom je tu súčasne daná totožnosť strán sporu, predmetu konania ako aj skutkových okolností, zakladá uvedené skôr začaté konanie sp.zn. 7C/151/2005 prekážku *litispendencie* pre konanie v prejednávanej veci. Pokiaľ teda súd

prvej inštancie konanie o žalobe v časti určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z tohto dôvodu zastavil a odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil, konali v súlade s ustanoveniami občianskeho súdneho poriadku a týmto zákonným postupom nemohla byť žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom.

28. K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutí súdov nižších stupňov vznesenej žalobkyňou dovolací súd odkazuje na stanovisko, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie : „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

29. S poukazom na citované stanovisko je vada nepreskúmateľnosti rozhodnutia namiataná dovolateľkou považovaná za tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorá v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. sp.zn. 3 MCdo 16/2008 a 6 Cdo 84/2010, 5 MCdo 10/2010, 3 Cdo 166/2012, 4 Cdo 107/2011) prípustnosť dovolania nezakladala. Dovolací súd by mohol pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode len vtedy, ak by dovolanie bolo z určitého zákonného dôvodu prípustné (§ 238, § 239, § 237 O.s.p.), čo však nie je prejednávany prípad.

30. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch mohla nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladáť vadu v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p., a to napríklad ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahovalo vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie napadnutého rozhodnutia malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížia k „justičnému omylu“. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných vád alebo justičných omylov (pozri Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009). Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci išlo o takýto prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., ktorý by bol dôvodom pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016.

31. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa) spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalobcu. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

32. V tejto časti bolo teda dovolanie žalobkyne nedôvodné, keďže vady konania podľa § 237 O.s.p. zistené neboli, dovolací súd podané dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.